

泰米尔语教程

中国传媒大学非通用语系列教材

高级阅读



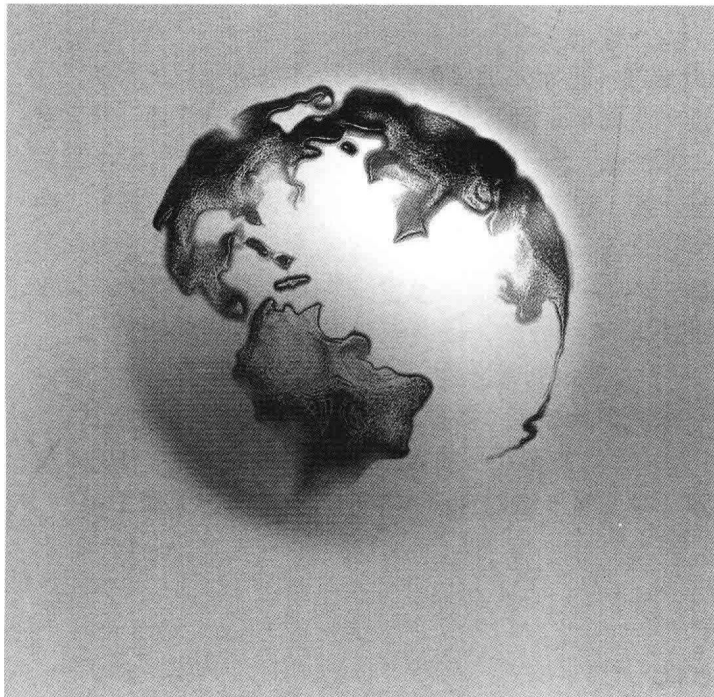
பல்கலைக்கழகப்
பாடநூல்
உயர் வகுப்பு

孙国强 编著

中国传媒大学出版社

中国传媒大学非通用语系列教材

泰米尔语教程



高级阅读

■ 孙国强 编著

中国传媒大学出版社

图书在版编目 (CIP) 数据

泰米尔语教程. 高级阅读/孙国强编著. —北京: 中国传媒大学出版社, 2010. 2

ISBN 978-7-81127-837-8

I. ①泰… II. ①孙… III. ①泰米尔语—高等学校—教材 IV. ①H622

中国版本图书馆CIP数据核字 (2009) 第243802号

泰米尔语教程 (高级阅读)

编 著: 孙国强

责任编辑: 欧丽娜

责任印制: 曹 辉

封面设计: 风得信设计·阿东

出版人: 蔡 翔

出版发行: 中国传媒大学出版社 (原北京广播学院出版社)

社 址: 北京市朝阳区定福庄东街1号 邮编 100024

电 话: 86-10-65450532 65450528 传真: 65779405

网 址: <http://www.cucp.com.cn>

经 销: 新华书店总店北京发行所

印 刷: 北京中科印刷有限公司

开 本: 730×988mm 1/16

印 张: 19.5

版 次: 2010年2月第1版 2010年2月第1次印刷

书 号: ISBN 978-7-81127-837-8/H·837 定 价: 58.00元

版权所有

翻印必究

印装精良

负责调换

前 言

《泰米尔语教程》（高级阅读）供大学三、四年级教学使用。本书侧重文学，课文既选有印度、斯里兰卡等国著名泰米尔语作家的优秀散文和短篇小说，也有介绍中国名胜古迹的翻译作品。此外，本书还有政治、经济、文教、卫生、科技方面的文章，内容丰富，语言语法规范。强调实用性，注重为学生打下扎实的语音、语法基础。课文后面配有大量的语法注释，举例结合实际，因此，它对泰米尔语工作者有一定的参考价值。

本书能得以出版是与中国传媒大学外国语学院和中国传媒大学出版社的大力支持和帮助分不开的，在此深表感谢。

江漱篱、李璐思、周欣、吴智慧、沈妙凤等同志分别参加校对和电脑录入工作，对她们的辛勤劳动在此一并谢过。

由于修改时间仓促，书中难免有疏漏不足之处，欢迎同行批评指正。

孙国强

2009年11月

目 录

1. நுகைச் சுவை1
2. ஒளியைத் தேடி7
3. தமிழாசிரியர் மாநாடு தலைமை உரை17
4. ஏட்டுச் சுரைக்காய்23
5. சீனச்சிறுவன் வூ31
6. மக்களாட்சி45
7. மது விலக்கு52
8. மலைமீதொரு நாள்59
9. சிக்கனமும் சேமிப்பும்66
10. அணுவும் ஆக்கமுயற்சிகளும்73
11. எனது மனங்கவர்ந்த ஒரு கிராமம்81
12. சிரமதான இயக்கம்90
13. தமிழ் இலக்கியம் (அ)98
14. தமிழ் இலக்கியம் (ஆ)104
15. கோடை மாளிகை108
16. பிறந்த மண்114
17. சாலை விதிகள்124
18. எனது சிறை அனுபவங்கள்131
19. மே தினம்140
20. நெல்மணி154

21. அன்புள்ள எழில்161
22. பெய்ஜிங்கின் சுவர்க்காலயம்168
23. அறிவியல் பார்வை173
24. பொருளியலும் வாழ்வியலும்180
25. பெய்ஜிங்கின் மேற்கு மலைகள்190
26. பலி198
27. தங்கைக்கு208
28. மந்திரத்தில் மங்காய்215
29. ஒரு குதிரையின் தன் கதை221
30. அறிவியல் அறிஞர்கள்227
31. கண்ணைக் கவரும் ஹுவாங் சான் மலை (அ)233
32. கண்ணைக் கவரும் ஹுவாங் சான் மலை (ஆ)238
33. மருத்துவத்தின் வியத்தகு வெற்றிகள்245
34. பாரதியார் பாட்டின்பம்257
35. எடுத்துக்காட்டு விண்ணப்பங்கள், கடிதங்கள், கட்டுரைகள்261
36. தாய்ப் பசு273
37. சொல்லகராதி (词汇表)279

1 நகைச் சுவை

சிரித்து மகிழ்வது மக்களுக்கு மட்டுமே வாய்த்த பேறு. “வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப் போகும்” என்பது எல்லாரும் அறிந்த பொன்மொழி. மருத்துவர்களும் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். நகைச் சுவை மனநோய் போக்கும் மாமருந்து. “சிரிக்கத் தெரியாதவர்களுக்குப் பகல் பொழுதும் இருட்டே ஆகும்” என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

நகைச் சுவை என்பது பல்வேறு சூழல்களிலும் வெளிப்படும். அது சிரிக்கவைப்பதுடன், சிந்திக்கத் தூண்டுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பிறர் மனம் புண்படத்தக்கதாக இருத்தல் கூடாது. இதனை வள்ளுவர் “நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி” எனக் கூறுவார். நகைச் சுவையாகப் பேசுவதும், அதனைக் கேட்டுச் சுவைத்துப் போற்றுவதும் ஒரு கலை.

தாம் கூற வந்ததை இரு பொருள்படக் கூறிக் கேட்போரை மகிழ வைப்பது தமிழ்ப் புலவர்கட்குக் கைவந்த கலை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகச் சில நிகழ்ச்சிகளைக் காண்போம்.

புலவர் ஒருவர், கொடை வள்ளலாகத் திகழ்ந்த செல்வந்தரைக் காணச் சென்றார். புலவரது கவித்திறனைக் கண்டு செல்வந்தர் பெரிதும் மகிழ்ந்தார். தாம் கொடுக்க விரும்பும் பரிசிலான பணத்தைத் தங்கத்தட்டு ஒன்றில் வைத்து வழங்கினார். புலவரின் உள்ளத்தைத் தங்கத்தட்டு கவர்ந்தது. எனவே, தங்கத் தட்டையும் சேர்த்துப் பெற விரும்பினார். செல்வந்தரைப் பார்த்து, “பணத் தட்டு யாருக்கு? ” எனக் கேட்டார். அக்கேள்வியில் ‘பணத் தட்டு’ என்பது ‘பணத்தையுடைய தட்டு’ எனவும், ‘பணத் தட்டுப்பாடு’ எனவும் இரு பொருள்பட நின்றது. செல்வந்தர் சற்றுத் திகைத்தார். ‘பணம் உமக்கு, பணத் தட்டு எனக்கு என்று சொன்னால், பணம் தட்டுப்பாடு தமக்கு ஏற்பட்டுள்ளதாக அல்லவா பொருள் ஏற்படும்’ என்று எண்ணினார். எனவே, ‘பணத்தட்டுப்பாடு புலவருக்குத்தான்’ எனத் தோன்றும்படி

செல்வந்தர்,

“பணத்தட்டு புலவருக்குத்தான்” என்று கூறினார்.பணத்துடன் தங்கத் தட்டையும் புலவருக்கு வழங்கியதாக அறிவித்தார். புலவர் மிகவும் மகிழ்ந்தார். புலவரின் பேச்சு சாதுரியத்திற்குக் கிடைத்த பரிசு அது!

பண்டிதமணி கதிரேசஞ் செட்டியார், முதுபெரும் தமிழ்ப் புலவர். கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும், நகைச் சுவை ததும்பப் பேசுவதிலும் மிக மிக வல்லவர். அவர் நோய்வாய்ப் பட்டுப் படுத்த படுக்கையாக இருந்த போதுகூட, அவரது பேச்சில் நகைச்சுவை வெளிப்பட்டது. அவர் நோயுற்றிருந்த போது அவரது மகள், அருகிலிருந்து நன்கு கவனித்து வந்தார். அப்போது பால் மட்டுமே அவருக்கு உணவு. ஆடையின்றி அமைவதற்காகப் பாலைத் துணியில் வடிகட்டியே மகள் கொடுத்து வந்தார். ஒரு நாள் அப்படி வடிகட்டிய பாலைக் குடித்த போது, அவர் முகம் சுளித்தார். பால் கசந்தால் நோயின் தீவிரம் மிகுதிப்பட்டு விட்டது என்ற ஒரு கருத்து உண்டு. அதனால், தந்தையார் முகம் சுளித்ததைக் கண்டதும் மகளார், “பால் கசக்கிறதா அப்பா” என்று கேட்டார். பண்டிதமணியோ, நிதானமாக, “பாலும் கசக்கவில்லை! துணியும் கசக்கவில்லை” என்றார். அதாவது, ‘பாலை வடிகட்டிய துணி கசக்கித் தூய்மைப்படுத்தப்பட வில்லை’ என்பதை அவர் நகைச் சுவை படக் கூறியதைக் கேட்டு அனைவரும் மகிழ்ந்தனர்.

ஆன்மிகச் செல்வர் கிருபானந்த வாரியார் சொற்பொழிவு ஆற்றும் போது சிறுவர்களைக் கேள்வி கேட்பார். பதில் சொல்லும் சிறுவருக்குப் பக்தி நூல் ஒன்றைப் பரிசாக அளிப்பார். அவர் ஒரு முறை ‘முருகனின் பெருமை’ பற்றிச் சொற்பொழிவு ஆற்றினார். அப்போது சிறுவன் ஒருவனைப் பார்த்து, “தம்பி... முருகனின் தந்தையார்” எனக் கேட்டார். அச்சிறுவன் முந்திய நாள் இரவு ‘திருவிளையாடல்’ படம் பார்த்திருந்தான். அந்த நினைவோடு “சிவாஜி” எனக் கூறினான். அப்படத்தில் நடிகர் திலகம் சிவாஜி

கணேசன், சிவபெருமானாக நடித்திருந்தார். சிறுவன் கூறிய பதிலைக் கேட்டதும் அனைவரும் ஏளனமாகச் சிரித்தனர்.

ஆனால் வாரியார், அவனை அருகில் வருமாறு அன்புடன் அழைத்தார். 'வாரியார் என்ன சொல்லப் போகிறாரோ!' என அனைவரும் ஆவலோடு காத்திருந்தனர். அவர் "இச் சிறுவன், இக்காலத்திய பண்பாட்டோடு பதில் கூறியிருக்கிறான். நாம் 'காந்தி' யைக் 'காந்திஜி' என்றும், 'நேரு' வை 'நேருஜி' என்றும் சொல்வதுபோல், சிறுவன் 'சிவனை' , 'சிவாஜி' என்று கூறியுள்ளான்" என்றார். அனைவரும் அவர் பேச்சில் இருந்த நயத்துடன் கூடிய நகைச்சுவையை உணர்ந்து சிரித்தனர்.

இவை போன்ற நல்ல நகைச்சுவைத் துணுக்குகளைப் படித்து மகிழ வேண்டும். பிறருக்கு எடுத்துக் கூறி அவர்களையும் மகிழ்விக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்யின் உடல் நலத்துடனும் உள்ள நலத்துடனும் வாழ்க்கை நெருக்கடியின் இறுக்கம் குறைந்து நல்வாழ்வு வாழலாம்.

சொற்கள்

நகைச்சுவை	(名)幽默	சொற்பொழிவு	(名)演说
உறுதிப்படுத்து	(动)证实; 保证	ஆன்மா	(名)灵魂; 精神
இரு பொருள்பட	(动)用双关语	திலகம்	(名)优秀; 卓越
கைவந்த	(形)熟练的	சிவபெருமான்	(名)湿婆神
செல்வந்தர்	(名)富人	ஏளனம்	(名)嘲笑
தட்டுப்பாடு	(名)缺少; 短缺	பண்பாடு	(名)文化
சாதுரியம்	(名)机智; 机灵	துணுக்கு	(名)花絮
முதுபெரும்	(形)老年的	நெருக்கடி	(名)危机
வடிகட்டு	(动)过滤	இறுக்கம்	(名)紧
ஆடை	(名)浮渣; 浮垢	படுத்த	(形)躺倒的
முகம் சுளி	(动)生气; 不愉快	தீவிரம்	(名)加紧; 加剧
ஆன்மிகம்	(名)灵魂		

இலக்கணம்

1. முதுபெரும்

习惯用法，意为“老年的”，“老辈的”。

முதுபெரும் புரட்சிவாதி

老革命者

முதுபெரும் கம்யூனிஸ்டு

老共产党人

முதுபெரும் தொழிலாளி

老工人

முதுபெரும் ஊழியர்

老干部

2. படுத்த படுக்கை

习惯用法，表示“卧床不起”的意思。

அவனது பாட்டி கடும் நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுத்த படுக்கையாக

இருக்கிறார். 他的祖母患重病卧床不起。

பயிற்சி

1. சொற்களஞ்சியம்

(1) அருஞ்சொற்பொருள்

பேறு---கிடைப்பதற்கு அரிய ஒன்று, உயர் வாய்ப்பு;

மா மருந்து---சிறந்த மருந்து; திறன்---திறமை, ஆற்றல்;

சாதுரியம்---அறிவுத் திறமை, திறமையான பேச்சு;

ஆடை---ஏடு, காய்ச்சிய பாலின் மேல் படிவு;

ஆன்மிகம்---உடல் மனங்களில் வேறுபட்டது, இறை

உணர்வுடன் தொடர்புடையது.

(2) கீழ் உள்ள தொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

கைவந்த கலை சாதுரியமாக நிதானமாக

2. பொருளுணர்திறன் பயிற்சி

(1) பொருத்தமான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

① ‘பண்டிதமணி’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டவர் _____.

அ. தங்கத்தட்டு பெற்ற புலவர்

ஆ. கதிரேசஞ்செட்டியார்

இ. கிருபானந்த வாரியார்

② புலவருக்குத் தங்கத் தட்டு கிடைத்ததற்குக் காரணம் அவரின்

அ. வறுமை நிலை

ஆ. நகைச் சுவையான பேச்சு

இ. சாதுரியமான பேச்சு

③ “சிரிக்கத் தெரியாதவர்களுக்குப் பகல் பொழுதும் இருட்டே ஆகும்” எனக் கூறியவர் _____ .

அ. பண்டிதமணி

ஆ. திருவள்ளுவர்

இ. ஆன்மிகச் செல்வர்

(2) மூன்று வரிகளுக்கு மிகாமல் விடை எழுதுக.

① சிரிப்பின் சிறப்புகள் குறித்து எழுதுக.

② நகைச் சுவை என்பது எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்?

③ ‘பணத் தட்டு’ என்ற சொல் உணர்த்தும் இரு பொருள்களை எழுதுக.

④ பண்டிதமணியின் பெருமைகள் யாவை?

⑤ சிறுவனிடம் வாரியார் கேட்ட கேள்வி யாது? அதற்குச் சிறுவன் கூறிய பதில் என்ன?

(3) ஆறு வரிகளுக்கு மிகாமல் விடை எழுதுக.

① “பணத் தட்டு யாருக்கு” எனப் புலவர் கேட்ட காரணம் யாது?

② வள்ளல் சற்றுத் திகைத்த காரணம் என்ன?

③ புலவரின் சாதுரியப் பேச்சுக்கு என்ன பரிசு, எப்படிக்கிடைத்தது?

④ மரணப் படுக்கையிலும் பண்டிதமணி கையாண்ட நகைச் சுவை பற்றிக் கூறிக.

⑤ சிறுவன் சொன்ன பதிலை நகைச் சுவைபட வாரியார் ஏற்றுக்கொண்ட முறையை எழுதுக.

3. மொழித்திறன் வளர் பயிற்சி

(1) கீழ் உள்ள சொற்களின் முதல் எழுத்தைக் குறிலாக்கி எழுதுக.

பொருள் வேறுபாட்டை உணர்ந்து வாக்கியங்களில் அமைத்து
எழுதுக.

பேறு

ஆடை

ஏடு

நாடு

மாதம்

கூடம்

4. திறன்வளர் தொடர் பணி

கைவந்த கலை—இது ஒரு மரபுத் தொடர். 'சிறப்பாகச்
செய்யும் ஆற்றல்' எனப் பொருள்படும். இது போன்று கீழ் உள்ள
மரபுத் தொடர்களை அவற்றின் பொருள் தெரியும் வண்ணம்
வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

கை நழுவியது

கை கழுவினான்

கை கொடுத்தான்

கை விட்டான்

2 ஒளியைத் தேடி

நான் மட்டும் தனியாக இருக்கும் அந்த நேரத்தில் கதவு தட்டப்படும் ஓசை கேட்கிறது. யன்னலின் திரையை நீக்கி வெளியே பார்க்கிறேன். நான் நினைத்தது போலவே புகையிலைத் தரகர் பொன்னம்பலந்தான் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

கதவைத் திறக்காமலே அண்ணன் வீட்டிலில்லை என்பதை அவரிடம் கூறிவிடலாமா என ஒருகணம் யோசிக்கிறேன். ஆனாலும் நான் அப்படிச் செய்யவில்லை.

பொன்னம்பலம் உள்ளே வந்து கதிரையில் உட்காருகிறார். நான் அவருக்குத் தேநீர் தயாரிப்பதற்காகச் சமையல் அறைப்பக்கம் போகிறேன்.

பொன்னம்பலத்திடம் எல்லோரும் மரியாதையுடன் தான் பழகுவார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர் தனது தொழிலிற் காட்டும் நேர்மையாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு, நான் கல்லூரி மாணவியாக இருந்தபோது கண்ட பொன்னம்பலத்தின் இளமைத் தோற்றம் இன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. அவர் அப்போதெல்லாம் வியாபார விஷயமாக எங்கள் வீட்டுக்கு வருவார். அப்பொழுது எங்கள் தந்தை உயிரோடு இருந்தார்; குடும்பமும் நல்ல நிலையில் இருந்தது.

அண்ணனுக்கு அரசாங்கத்தில் ஆசிரியத் தொழில் கிடைத்த பின்னர் தோட்டத்தைக் கவனிப்பதற்கு நேரம் இல்லாமற் போய்விட்டது. எங்களிடம் இப்போது விற்பனைக்குப் புகையிலைக் கன்றுகளும் இல்லை.

எங்களது தந்தை இறந்த பின்பு எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களோ பல. அப்போது பொன்னம்பலந் தான் எங்களுக்கு உதவியாக இருந்தார். அவர் ஒருவர் தான் இப்பொழுதும் எங்கள் குடும்பத்துக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்.

அண்ணன் சிறிது நேரத்திற்கு முன்புதான் வெளியே சென்றார். பொன்னம்பலம் அதனைக் கவனித்த பின்பு தான், இங்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

கடந்த சில நாட்களாகப் பொன்னம்பலம் என்னிடம் பழகும் விதத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனினும் நான் அதனை உணர்ந்து கொண்டவள் போல அவரிடம் காட்டிக்கொள்வதில்லை.

தேநீரைக் கிளாஸில் ஊற்றிப் பொன்னம்பலத்திடம் கொடுக்கிறேன். அதனை வாங்கும் போது அவருடைய கை எனது விரல்களிற் படுகிறது.

பொன்னம்பலம் சிரிக்கிறார். அவருடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினாலோ என்னவோ முகத்தில் அசடு வழிகிறது.

“பூமணி! நீ எவ்வளவு வடிவாய் இருக்கிறாய்!”

பொன்னம்பலம் இப்படிக் கூறியதைக் கேட்க எனக்கு உள்ளூர ஆசையாக இருந்தாலும் ஏதோ ஒருவித பயமும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

பொன்னம்பலம் எழுந்து நிற்கிறார்.

“பூமணி! நான் ... நான் உன்னை ஒண்டு கேட்கிறேன். நீ அண்ணனிடடைச் சொல்லுவியோ ? ”

நாக்கு மேலே ஒட்டிக்கொண்டதுபோல அவரது குரல் தடுமாறுகிறது. உடல் சிறிது நடுங்குகிறது. அவர் சொல்லி முடித்ததும் எச்சிலை விழுங்குவது நன்றாகத் தெரிகிறது. அவரது முகம் மாறிவிட்டது.

அண்ணனிடம் சொல்ல மாட்டேன் என்பதற்கு அடையாளமாக நான் தலையை மட்டும் அசைக்கிறேன். அவர் கேட்கப்போவது என்ன என்பதை அறிய எனக்கு ஆவலாக இருக்கிறது.

அண்ணன் வருவது தூரத்தே தெரிகிறது. பொன்னம்பலம் சமாளித்துக்கொண்டு கதிரையில் உட்காருகிறார். நான் சமையல் அறைப்பக்கம் போகிறேன்.

அண்ணனும் பொன்னம்பலமும் முன் கூடத்திற்

பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொன்னம்பலம் சிறிது காலமாக அண்ணனிடம் பேசுவதெல்லாம் எனக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியதாகத்தான் இருக்கும்.

அவர்கள் பேசுவதை மறைந்திருந்து கேட்பதற்கு எனக்குக் கொள்ளை ஆசை.

“பூமணிக்கு வயசு முப்பதாகுது. இனிமேலும் அவளுக்குக் கலியாணஞ் செய்து வைக்காமல் இருக்கிறது சரியில்லைத் தம்பி.”

பொன்னம்பலம் அண்ணனிடம் கூறிய வார்த்தைகள் என் காதிலும் விழுகின்றன.

அண்ணன் மௌனமாக இருக்கிறார். அவரால் என்னதான் செய்யமுடியும் ?

ஏழெட்டு வருடங்களாக எனக்குத் திருமணஞ் செய்து வைப்பதற்கு ஏறாத வாசற் படிகளெல்லாம் ஏறியிறங்கி விட்டார். பலன் தான் கிட்டவில்லையே.

எனக்குப் பெரிய இடத்தில் கைநிறையச் சம்பளம் எடுக்கும் ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளையைக் கட்டிவைக்க வேண்டுமென்பது அண்ணனுடைய விருப்பம்.

நான் மணப் பருவம் எய்திய நாளிலிருந்தே அண்ணன் அதனை என்னிடம் அடிக்கடி கூறுவார். அதனாலேதான் என் மனதிலும் அந்த ஆசை வேரூன்றி விட்டதோ என்னவோ!

நான் பெரியவளாகிச் சில மாதங்களுக்குள் என்னைத் தனது மகனுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க வேண்டுமென மாமா விரும்பினார். ஆனால் நான் அதனைத் துளி கூட விரும்பியதில்லை. எனது தோழி சுகுணா ஓர் என்ஜினியரைத் திருமணம்செய்து வாழ்க்கை நடத்துகிறாள். நான் மட்டும் ஒரு கமக்காரனுக்கு வாழ்க்கைப் படுவதா ?

பெரிய இடங்களில் எனக்குத் திருமணம் பேசிய போதெல்லாம் அத்திருமணம் நடந்துவிடாதா என என் மனம் ஏங்குவதுண்டு. எனக்கு அழகில்லை என்றார்கள் சிலர்.எங்களுடைய அந்தஸ்து

போதாது என்றார்கள் வேறு சிலர். எங்களால் கொடுக்க முடியாத அளவு சீதனம் கேட்டுத் தட்டிக்கழித்தனர் பலர். இப்போது எனக்கு வயது அதிகமாகி விட்டது என்ற காரணமும் அவர்களுக்குக் கிடைத்துவிட்டது.

பேசுகிறவர்கள் எதையும் பேசிவிட்டுப் போகட்டும். எனக்கு நல்ல இடத்தில் திருமணம் நடக்கத்தான் போகிறது.

அன்று சுகுணா தனது கணவர் சந்திரனுடன் வந்திருந்தாள். அவளுடைய கணவனைப் போன்று அவளுடைய குழந்தையும் அழகாகத்தான் இருக்கிறான். முன் கூடத்தில் அண்ணனுடன் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது நான் மட்டும் சமையலறையில் அந்தக் குழந்தையுடன் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தேன்.

நானும் ஒரு நாள் சுகுணாவைப்போல ஒரு பெரிய உத்தியோகத்தரைக் கலியாணஞ் செய்வேன். எனக்கும் அழகான ஒரு குழந்தை பிறக்கும். அந்தக் குழந்தையை எப்பொழுதும் என்னிடம் வைத்துக் கொஞ்சுவேன். அப்போது என் கணவர் தன்னிடம் எனக்கிருந்த அன்பு குறைந்து விட்டதென்று செல்லமாகக் குறைப்படுவார்.

நான் சுகுணாவின் குழந்தையை நெஞ்சோடு அணைத்து அதன் கன்னங்களை மாறி மாறி முத்தமிடுகிறேன். குழந்தை கன்னங் குழியச் சிரிக்கிறான். அவனுடைய மிருதுவான கேசங்கள் பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன.

குழந்தை தன் பிஞ்சுக் கரங்களால் என் மார்புச் சட்டையைப் பிடித்து இழுக்கிறான். கற்பனையில் எனக்கு ஏதேதோ ஆசைகள் எழுகின்றன. எனக்கு மாணமாக இருக்கிறது.

நான் வழுகியிருந்த மேலாடையைச் சரிப்படுத்துகிறேன்.

பால் கொடுக்கலாமென்றால், பாற்காரன் காலந் தாழ்ந்தும் இன்னும் வரவில்லையே!

சுகுணா வந்து குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகிறாள். குழந்தை செய்யும்

குறும்புத்தனங்களை எனக்குச் சொல்லும்போது அவளுக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது. சுகுணாவைப்போல் நானும் என்றுதான் பெருமைப்படப் போகிறேனோ?

சுகுணாவின் பேச்சுத் திசை திரும்புகிறது. “பூமணி! அண்ணா உமக்கு எப்ப கலியாணஞ் செய்துவைக்கப் போகிறார்?”

“இப்ப என்ன அவசரம்? ஆறுதலாய்ச் செய்யிறது? கலியாணஞ் செய்தால் சுதந்திரமாய் இருக்கேலாது. குழந்தை குட்டியெண்டு பெரிய கரைச்சல் ...”

சுகுணா சிரிக்கிறாள். அவளும் இப்படித்தான் திருமணம் நிறைவேறு முன்பு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாளா? அல்லது எனது ஆதங்கத்தைப் புரிந்துகொண்டிருப்பாளா?

சுகுணாவும் அவளது கணவரும் எங்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

அண்ணன் என்றுமில்லாத மகிழ்வுடன் இருக்கிறார்.

“பூமணி! கடவுள் கண்ணைத் திறந்துவிட்டார். நான் பட்ட கஷ்டத்துக்கெல்லாம் பலன் கிடைத்து விட்டது. சுகுணாவின் கணவன் சந்திரனுக்கு ஒரு தம்பி இருக்கிறானாம். கொழும்பில் ஒரு கம்பனியில் வேலை; கைநிறையச் சம்பளமும் கிடைக்கிறது. நானும் சந்திரனும் இதைப்பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவர்களுக்கு இந்தச் சம்பந்தத்தில் நல்ல சந்தோஷம். வருகிற மாதமே திருமணத்தை நடத்தி விடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.”

அண்ணா இதனை என்னிடம் கூறும்போது உணர்ச்சி வசப்படுகிறார். ஆனந்த மிகுதியால் அவரது கண்கள் கலங்குகின்றன.

என்னுள்ளமும் மகிழ்ச்சியால் துள்ளுகிறது. என்னுடைய நீண்டகால ஆசைகள் நிறைவேறப்போகின்றன. இன்னும் ஒரு மாதத்தில் நான் ஒரு பெரிய உத்தியோகத்தின் மனைவியாகி விடுவேன்.

அண்ணனிடம் எந்தப் பதிலையும் சொல்ல என்னால்